

TARBIJAVAILDUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/20-07640-015
Otsuse kuupäev	29. juuli 2020
Komisjoni koosseis	Esimees Margus Kingisepp, liikmed Arno Sillat, Liilia Laks
Tarbija	
Kaupleja	CarWay OÜ, 11122114
Tarbija nõue	Lepingust taganemise nõue
Asja läbivaatamise aeg	15. juuli 2020

Resolutsioon:

1. jätta tarbija nõue rahuldamata.

Asjaolud:

Tarbija on pöördunud 28.05.2020 Tarbijavaidluste Komisjoni (edaspidi komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 28.05.2020.

Avalduse kohaselt ostis tarbija 15.05.2020.a kauplejalt autole BMW E46 amortide/vedrude komplekti hinnaga 90 eurot (Arve nr. 2020-098).

Tarbija avalduse kohaselt tellis ta amordid/vedrud telefoni teel ja

19.05.2020.a sai ta kauba kätte ja järgmisel päeval esitas kauplejale kirjaliku pretensiooni,

Tarbija sõnul olid esimesed amordid defektsed ja ta soovis need tagastada. Ühte amortisaatorit oli tarbija sõnul üritatud pesta õlist puhtaks ja teine amortisaator oli kohe katkine (suur rooste ja metalli mõrad). Kaupleja vastuse kohaselt oli kaup kvaliteetne.

28.05.2020 edastas komisjoni sekretariaadi ülesandeid täitev Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet (edaspidi Sekretariaat) tarbija avalduse materjalid kauplejale seisukoha võtmiseks. Kaupleja vastas tarbija avaldusele 28.05.2020 saadetud kirjaga, milles keeldub tarbija nõude rahuldamisest, kuna on tarninud mittedefektsed tooted.

Tarbija ei nõustunud kaupleja vastusega. Tarbija märgib 14.06.2020 Sekretariaadile saadetud kirjas, et ostis amordid telefoni teel.

Talle jääb selgusetuks, et miks pesi kaupleja ainult ühe amordi ära ja teised olid tolmused.

Asutus, mis pakub hiljem, et saadab korralikud asjad ei ole usaldusväärne. Ja sellega seoses ei soovi tarbija kauplejalt uusi amorte.

Tarbija väitel oli tal broneeritud juba varasemalt remondiaeg, mistõttu oli ta sunnitud ostma uued amordid, kuid tagumised amordid/vedrud jätab endale.

Tarbija soovib kaks amortisaatorit tagastada ja toob rahalise nõudena välja summa 50 eurot.

Vaidluse läbivaatamise ettevalmistamise käigus pooled lahenduseni ei jõudnud.

Tarbija nõue: kahe amortisaatori tagastamine ja 50 euro hüvitamine.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja märgib 28.05.2020 saadetud vastuses tarbija avaldusele, et amordid on kasutatud, kuid neid ei ole üritatud õlist puhtaks pesta. Amort on hülsi juurest kuiv ja vedru toetuspinna juures on õli, kuid sellel on kaupleja sõnul teine viskoossus. Kaupleja sõnul puuduvad tõendid, et amordid oleksid defektsed, tegemist on tarbija subjektiivse arvamusega.

Kaupleja sõnul on ta palunud amordid tagasi saata, et need asendada, kuid seda

tarbija ei soovinud.

Viimases kirjas väidab kaupleja, et ei ole kirjalikku taganemisavaldust tarbija käest üldse saanud.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue tuleb jätta rahuldamata.

Esmalt tuvastas komisjon, millise lepingu tunnustele pooltevaheline suhe kvalifitseerub.

Komisjon tuvastas esitatud materjalide alusel, et vaidluse osapooled oli sõlminud 15.05.2020 müügilepingu tunnustele vastava lepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 järgi.

Leping vastab tarbijalemüügilepingu tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses.

Komisjon tuvastas, et sõlmitud leping vastab sidevahendi abil sõlmitud lepingu tunnustele VÕS § 52 lg 1 ja 2 tähenduses. Lepingu sõlmimine toimus sidevahendina telefoni kasutades. Puuduvad VÕS § 53 lg 2 toodud välistused.

Tarbijakaitseaduse (TKS) § 9 lg 1 kohaselt peab kaup vastama kehtestatud nõuetele, olema sihipärasel kasutamisel ohutu tarbija elule, tervisele ja varale ning selliste omadustega, mida tarbija tavaliselt oigustatult eeldab. Tarbijale müüdav kaup peab vastama lepingutingimustele võlaõigusseaduses sätestatu kohaselt.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 76 lg 1 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele.

VÕS § 100 järgi on kohustuse rikkumine võlasuhtest tuleneva kohustuse täitmata jätmise või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmisega viivitamine.

Kohustuse rikkumise korral on tarbijal kui võlausaldajal õigus kasutada VÕS § 101 lg 1 nimetatud õiguskaitsevahendeid.

Komisjon kvalifitseeris tarbija nõude selle sisust lähtudes lepingust taganemise nõudena.

Komisjon kontrollis esmalt, kas tarbijal esineb õiguslik alus lepingust taganemiseks sidevahendi abil sõlmitud lepingute regulatsioonile tuginedes.

VÕS § 56 lg 1 järgi võib tarbija sidevahendi abil sõlmitud lepingust taganeda põhjust avaldamata 14 päeva jooksul.

VÕS § 56 lg 11 järgi lepingu puhul, mille esemeks on asja üleandmine, hakkab nimetatud taganemise tähtaeg kulgema päevast, millal tarbija või tarbija nimetatud kolmas isik, kes ei ole vedaja, on saanud asja füüsiliselt enda valdusse.

VÕS § 56 lg 21 kohaselt loetakse, et tarbija on sidevahendi abil sõlmitud lepingust taganenud tähtaegselt, kui ta on ettevõtjale selle kohta teate ära saatnud taganemistähtaaja jooksul.

VÕS § 56 lg 22 kohaselt võib tarbija lepingust taganeda, kasutades taganemisavalduse tüüpvormi või esitades muu ühemõttelise taganemisavalduse.

Komisjonile tarbija poolt esitatud materjalidest ei nähtu, et tarbija oleks kauplejale taganemisteate ära saatnud taganemistähtaaja jooksul.

Tarbija on esitanud komisjonile 20.05.2020 kuupäevaga e-kirja, milles pakub kauplejale võimaluse kas tasaarvelduseks või siis kõigi amortisaatorite tagasiostu sama raha eest. Sellise sõnastatuga jätab tarbija kauplejale võimaluse ise valida kahe alternatiivi vahel. Kirjas ei sisaldu VÕS § 56 lg 21 nõuetele vastav tarbija selge tahteavaldus kahe amortisaatori tagastamiseks 50 euro eest.

Seetõttu minetas tarbija võimaluse lepingust taganemiseks VÕS § 56 alusel.

Järgnevalt kontrollis komisjon, kas tarbijal esineb õiguslik alus lepingust taganemiseks seetõttu, et asi ei vasta lepingutingimustele.

VÕS § 217 lg 2 p 6 kohaselt ei vasta asi lepingutingimustele, kui tarbijalemüügi puhul ei ole asi seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga, mida ostja võis mõistlikult eeldada, lähtudes asja olemusest ja arvestades asja müüja, tootja, varasema müüja või muu vahendaja poolt asja teatud omaduste suhtes avalikult tehtud avaldusi, eelkõige asja reklaamimisel või etikettidel.

Komisjon tuvastas, et tarbija oli tellinud kasutatud varuosad, mille puhul ei saa eeldada uuega samaväärseid omadusi. Tarbija ei ole esitanud komisjonile tõendeid, millest nähtuks, et pooled oleks kokku leppinud selles, et tarbijale tuleb tarnida tolmust puhastatud või muudele eritingimustele vastavad amortisaatorid.

Tarbija ei esitanud komisjonile objektiivselt hinnatavaid tõendeid selle kohta, et tarnitud varuosad oleks defektsed. Pelgalt rooste, tolmu või õli esinemine tootel ei tõenda veel selle defektsust. Kaupleja sõnul on ta palunud amordid tagasi saata, et need asendada, kuid seda tarbija ei soovinud. 14.06.2020 Sekretariaadile saadetud kirjas avaldab tarbija ise, ei soovi tarbija kauplejalt uusi amorte.

Tarbija on oma nõudes soovinud 50 euro hüvitamist, kuid ei ole tõendanud oma nõude suurust. Makstud arve kohaselt oli tarne kogumaksumuseks 90 eurot, arvelt ei nähtu, et esimeste amortisaatorite väärtuseks oleks olnud 50 eurot. Seetõttu luges komisjon hüvitise suuruse tõendamatuks.

VÕS § 116 lg 1 kohaselt võib lepingupool lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud (oluline lepingurikkumine)

Kujunenud õiguspraktika kohaselt on lepingust taganemine lubatud ainult juhul, kui lepingu eesmärgi saavutamine muul viisil pole võimalik. Juhtumi asjaoludest nähtub, et kaupleja oli valmis tarbijale mittesobivad amordid ümber vahetama, tarbija keeldus sellest. Komisjon ei tuvastanud eeltoodust lähtudes kaupleja käitumises olulise lepingurikkumise tunnuseid.

Kaupleja poolse olulise lepingurikkumise puudumisel puudub tarbijal alus lepingust taganemiseks.

Otsuse tegemisel lähtus tarbijavaidluste komisjon tarbijakaitseaduse §-dest 40 lg 1-3; 57; 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Margus Kingisepp

Liilia Laks

Arno Sillat

/allkirjastatud digitaalselt/